

Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να εξακριβώσει αν, στην υπόθεση της κύριας δίκης, η χρήση αυτή του σήματος είναι αναγκαία, λαμβανομένων υπόψη των γνωρισμάτων του κοινού στο οποίο απευθύνεται το προϊόν που διατίθεται στο εμπόριο από τον εν λόγω τρίτον.

Δεδομένου ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 89/104 δεν διακρίνει μεταξύ των πιθανών προορισμών των προϊόντων, όταν εκτιμάται αν η χρήση ενός σήματος είναι νόμιμη, τα κριτήρια εκτιμήσεως του συνόμου της χρήσεως του σήματος, ιδίως αν πρόκειται για εξαρτήματα ή ανταλλακτικά, δεν διαφέρουν, επομένως, από εκείνα που ισχύουν για τις άλλες κατηγορίες πιθανών προορισμών.

- 2) Η σχετική με τα «χρηστά συναλλακτικά ήθη» προϋπόθεση, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 89/104, αποτελεί, κατ' ουσίαν, έκφραση της υποχρέωσης θεμιτών ενεργειών έναντι των νομίμων συμφερόντων του δικαιούχου του σήματος.

Η χρήση του σήματος δεν συνάδει προς τα χρηστά συναλλακτικά ήθη που ισχύουν στη βιομηχανία και στο εμπόριο ιδίως όταν:

- γίνεται κατά τρόπο δυνάμενο να δημιουργήσει την εντύπωση ότι υπάρχει εμπορική σχέση μεταξύ του τρίτου και του κατόχου του σήματος,
- θίγει την αξία του σήματος αντλώντας αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του,
- συνεπάγεται τη δυσφήμιση ή την υποτίμηση του εν λόγω σήματος,
- ή όταν ο τρίτος παρουσιάζει το προϊόν του ως απομίμηση ή αντίγραφο του προϊόντος που φέρει το σήμα του οποίου δεν είναι κάτοχος.

Το ότι ένας τρίτος χρησιμοποιεί το σήμα του οποίου δεν είναι κάτοχος, προκειμένου να δηλώσει τον προορισμό του προϊόντος του δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι παρουσιάζει το προϊόν αυτό ως προϊόν αντίστοιχης ποιότητας ή ισοδύναμων χαρακτηριστικών με εκείνων των προϊόντων που φέρουν το εν λόγω σήμα. Το αν το προϊόν παρουσιάζεται τελικώς κατ' αυτόν τον τρόπο εξαρτάται από τα συγκεκριμένα περιστατικά και στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να εκτιμήσει αν όντως συμβαίνει αυτό, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της υποθέσεως της κύριας δίκης.

Το ενδεχόμενο να παρουσιαστεί το προϊόν που διαθέτει ο τρίτος στο εμπόριο ως προϊόν αντίστοιχης ποιότητας ή ανάλογων χαρακτηριστικών με εκείνων του προϊόντος που φέρει το σήμα που χρησιμοποιήθηκε αποτελεί στοιχείο το οποίο πρέπει να λάβει υπόψη το αιτούν δικαστήριο προκειμένου να εξακριβώσει αν η εν λόγω χρήση έγινε σύμφωνα με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη που ισχύουν στη βιομηχανία και στο εμπόριο

- 3) Στην περίπτωση στην οποία ένας τρίτος που χρησιμοποιεί σήμα του οποίου δεν είναι κάτοχος δεν διαθέτει στο εμπόριο μόνον εξάρτημα ή ανταλλακτικό, αλλά και το ίδιο το προϊόν για το οποίο προορίζεται το εξάρτημα ή το ανταλλακτικό, η χρήση αυτή του σήματος εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 89/104, εφόσον είναι αναγκαία για να δηλωθεί ο προορισμός του προϊόντος που ο εν λόγω τρίτος διαθέτει στο εμπόριο και εφόσον γίνεται σύμφωνα με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη που ισχύουν στη βιομηχανία και το εμπόριο.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 12ης Απριλίου 2005

στην υπόθεση C-265/03 (αίτηση του Audiencia Nacional για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Igor Simutenkov κατά Ministerio de Educación y Cultura, Real Federación Española de Fútbol ⁽¹⁾

(«Συμφωνία εταιρικής σχέσεως Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων-Ρωσίας — Άρθρο 23, παράγραφος 1 — Άμεσο αποτέλεσμα — Όροι εργασίας — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Ποδόσφαιρο — Περιορισμός του ανά ομάδα αριθμού επαγγελματιών παικτών υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι μπορούν να χρησιμοποιούνται σε αγώνα πρωταθλήματος»)

(2005/C 132/16)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση C-265/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε η Audiencia Nacional (Ισπανία), με απόφαση της 9ης Μαΐου 2003 που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 17 Ιουνίου 2003, στο πλαίσιο της δίκης Igor Simutenkov κατά Ministerio de Educación y Cultura, Real Federación Española de Fútbol, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans και A. Rosas, προέδρους τμημάτων, C. Gulmann, A. La Pergola, J.-P. Puissechet, J. Makarczyk, P. Kūris, M. Plešič (εισηγητή), U. Lohmus, E. Levits και A. Ó Caoimh, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 12 Απριλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 23, παράγραφος 1, της Συμφωνίας εταιρικής σχέσης και συνεργασίας για τη σύναψη εταιρικής σχέσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Ρωσικής Ομοσπονδίας, αφετέρου, υπογραφείσας εξ ονόματος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με την απόφαση 97/800/EKΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 30ής Οκτωβρίου 1997, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείει την εφαρμογή επί επαγγελματία αθλητή ρωσικής ιθαγένειας, ο οποίος απασχολείται νομίμως από ομάδα εδρεύουσα σε κράτος μέλος, κανόνα θεσπισθέντος από αθλητική ομοσπονδία του ίδιου κράτους, δυνάμει του οποίου οι ομάδες μπορούν να χρησιμοποιούν, σε αγώνα πρωταθλήματος, περιορισμένο αριθμό παικτών προερχομένων από τρίτες χώρες οι οποίες δεν είναι μέλη της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 213 της 6.9.2003.

⁽¹⁾ ΕΕ C 171 της 19.7.2003.